

W Biuletynie m.in.:

- *Nowe obowiązki – zmiany w Ars Educandi... s. 1*
- *Naukowo... s. 2*
- *Publikacje naukowe... s. 3*
- *Debatowaliśmy... s.5-6*
- *Głos z radia nagrodzony...s. 6*

Instytut Pedagogiki
sekretariat - pok. A 418
ul. Bażyńskiego 4
80-952 Gdańsk
tel. 0-58 523 4258

Dyrektor Instytutu Pedagogiki
prof. UG, dr hab.

Romuald Grzybowski - A 419

Z-ca Dyrektora ds. Naukowych
prof. UG, dr hab.

Dorota Klus-Stańska - A 417

Z-ca Dyrektora ds. Studiów I stopnia - A 416

dr Grażyna Szyling

Z-ca Dyrektora ds. Studiów II stopnia - A 416

dr Alicja Komorowska-Zielony

Obsługa toku studiów kierunku PEDAGOGIKA - A 415

Obsługa toku studiów kierunku PRACA SOCJALNA,

planowanie,

sprawozdawczość instytutowa, studia podyplomowe UE - A 408

Wypożyczalnia sprzętu, ksero instytutowe - A 301

**KONSULTACJE
PRACOWNIKÓW
NAUKOWO-
DYDAKTYCZNYCH
ODBYWAJĄ SIĘ
W KAŻDY CZWARTEK
W GODZ. 13.00-15.00**

*

Nowe obowiązki – zmiany w Ars Educandi...

*

Dr Piotr Zamojski został redaktorem naczelnym czasopisma Ars Educandi. Poniżej prezentujemy wizję rozwoju pisma, przygotowaną przez pana redaktora i zaproszenie na pierwsze spotkanie Zespołu Programowego AS.

*

Szanowni Państwo,

Rada Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego zaaprobowwała przedstawiony przeze mnie projekt rozwoju czasopisma Ars Educandi. Zasadniczym celem tego projektu jest wpisanie przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ars Educandi na listę punktowanych naukowych czasopism. Kryteria takiego wpisu wymagają między innymi: 1) regularnego ukazywania się czasopisma (ostatni numer naszego rocznika ukazał się w roku 2008, poprzedni w 2004), 2) zewnętrznych recenzji każdego numeru, 3) istnienia stałej redakcji czasopisma, 4) odpowiedniej proporcji między ilością tekstów autorów zatrudnionych w jednostce wydającej czasopismo, a ilością tekstów autorów zatrudnionych poza tą instytucją (przed „odpowiednią proporcję” należy rozumieć to, że ilość tekstów autorów z zewnątrz musi znacząco przeważać ilość tekstów autorów rodzimych dla czasopisma), 5) regularnego ukazywania się tekstów w językach obcych (języki kongresowe).

W związku z powyższym zaproponowałem skład i koncepcję pracy redakcji, która miałaby pracować nad sprostaniem tym (i innym, niewymienionym tutaj) kryteriom Ministerstwa.

Każdy numer czasopisma miałby być poświęcony jednemu tematowi (jednej kategorii), który byłby jednocześnie dostatecznie pojemny (tak, by osoby z różnych dyscyplin pedagogiki mogły w nim odnaleźć zachętę do podzielenia się swoimi badaniami) oraz konkretny (tak, by spinać te interdyscyplinarne poszukiwania wokół ważnych dla nas kwestii). Nad tymi kategoriami – tematami będzie pracować Zespół Programowy, który raz, bądź dwa razy do roku będzie się spotykał na otwartych dla wszystkich zebraniach, by ustalić zestaw tych tematów (na dwa lata wprzód). Zebrania Zespołu będą otwarte i odpowiednio wcześniej ogłaszane tak, by każdy pracownik Instytutu mógł wziąć udział w pracach nad koncepcją kolejnych numerów AS. Do pracy w Zespole zaprosiłem (kolejność alfabetyczna):

- Dr Radosława Breskę
- Dr Marię Groenwald
- Dr Alicję Jurgiel
- Prof. UG, dr hab. Lucynę Kopciewicz
- Dr Małgorzatę Lewartowską – Zychowicz
- Dr Tomasza Maliszewskiego

Pracę zespołu będzie uzupełniać Redakcja Ars Educandi, której zadaniem będzie stała praca nad bieżącymi zadaniami związanymi z prowadzeniem czasopisma. W jej skład powołano (kolejność alfabetyczna):

- Dr Zdzisława Aleksandra
- Dr Michała Daszkiewicza
- Mgr Alicję Sadownik
- Dr Piotra Zamojskiego (redaktor naczelny)
- Mgr Sylwestra Zielkę (sekretarz)

Biuletyn IP – nr 2/5/09 - 11.03.2009 r.

Pokoje wykładowców

Zakład Diagnostyki

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab.

Krzysztof Jakubiak - A 507

dr Maria Groenwald - A 407

dr Michał Daszkiewicz - A 414

dr Grażyna Szyling - A 414

Zakład Dydaktyki

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab.

Teresa Bauman - A 406

dr Jan Frankowski - A 405

dr Alicja Jurgiel - A 405

dr Piotr Zamojski - A 405

dr Ewa Zalewska - A 404

dr Jolanta Dyrda - A 404

dr Adam Jagiełło-Rusiłowski

- A 403

dr Anna Malenda - A 403

mgr Katarzyna Młyńska - A 403

dr Zdzisław Aleksander - A 402

dr Jolanta Kruk - A 402

prof. UG, dr hab. Kazimierz

Kossak-Głowczewski - A 401

Zakład Filozofii Wychowania

i Studiów Kulturowych

Kierownik Zakładu:

prof. dr hab. Tomasz Szkudlarek

- S 510

prof. UG, dr hab.

Lucyna Kopciwicz - S 509

dr Małgorzata Cackowska - S 508

dr Piotr Stańczyk - S 508

Zakład Pedagogiki Specjalnej

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab.

Amadeusz Krause - A 504

dr Joanna Belzyt-Sobczuk - A 505

mgr Alicja Sadownik - A 505

mgr Karolina Tera - A 505

dr Danuta Grzybowska - A 506

dr Krystyna Rzedzicka - A 506

dr Jolanta Rzeźnicka - Krupa

- A 515

dr Agnieszka Woynarowska

- A 515

mgr Joanna Szymula - A 515

dr Dorota Krzezińska - A 516

dr Iwona Lindyberg - A 516

dr Katarzyna Kampert - A 516

prof. UG, dr hab. S. Sadowska

- A 517

dr Anna Kobyłańska - A 517

dr Katarzyna Materny - A 517

Zasadniczą trudnością przed jaką stoi powołany zespół jest wydanie kolejnego numeru AS (za rok 2009) przed końcem roku kalendarzowego. Wówczas już w przyszłym roku mielibyśmy szansę na wpis na listę naukowych czasopism punktowanych. Jeśli się to nie powiedzie, szansa odwieka się o co najmniej dwa lata (co wynika z procedur Ministerstwa). Oznacza to, że w najbliższych dniach musimy wraz z Zespołem Programowym ustalić koncepcję najbliższego numeru i w ekspresowym tempie zebrać teksty z Polski i zagranicy do tego numeru, by zdążyć z jego recenzją i procesem wydawniczym przed grudniem 2009.

Inną trudnością jest rekonstrukcja Komitetu Naukowego, który zamiast roli honorowego patronatu, miałby pełnić rolę sieci zaprzyjaźnionych Profesorów z Polski (i nie tylko), którzy byliby w stanie zaprosić autorów z zewnętrznych dla nas ośrodków do współpracy nad kolejnymi numerami AS, bądź też nawet sami mogliby regularnie pisać do naszego instytutowego czasopisma.

Zdając sobie sprawę z trudności przed jakimi stoję koordynując pracę redakcji, będę zobowiązany za WSZELKĄ pomoc w pracy nad rozwojem naszego wspólnego dobra. W związku z tym zobowiązuję się na bieżąco informować Państwa o pracy Redakcji.

dr Piotr Zamojski

*

Pierwsze spotkanie Zespołu Programowego Ars Educandi odbędzie się 12 marca br. (czwartek) o godz. 13.00 w sali A205. Spotkanie jest otwarte dla wszystkich zainteresowanych. Podczas spotkania zostaną ustalone tytuły dwóch kolejnych numerów AS oraz ich ramowa struktura.

*

Naukowo...

*

13 marca (piątek), godz. 09.00, aula WN, ul. Bażyńskiego 4

Prorektor ds. Kształcenia UG, prof. Maria Mendel serdecznie zaprasza na II konferencję z cyklu REA (współorganizowaną z Zespołem Ekspertów Bolońskich). Cykl konferencji REA (Rozwój Edukacji Akademickiej) jest poświęcony poprawie jakości kształcenia akademickiego.

Szczegółowy program, profile wykładowców i streszczenia wykładów:

www.ug.gda.pl/pl/konferencje/rea/?lang=pl

*

17 marca (wtorek), godz. 17.00, sala A 205

Kolejne seminarium naukowe „Uniwersalizm i pedagogika” poświęcone będzie dyskusji nad książką P. Sloterdijk, Krytyka cynicznego rozumu, tłum. P. Dehnel, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2008 (obowiązują rozdziały od 1 do 8 – włącznie).

źródło: dr Piotr Zamojski

*

18 marca (środa), godz. 15.00, sala A 207

Wydział Nauk Społecznych, Instytut Pedagogiki, Zakład Filozofii Wychowania i Studiów Kulturowych - w ramach projektu MNiSzW - zapraszają na cykl seminariów prezentujących częściowe wyniki badań realizowanych w projekcie „Dyskursywna konstrukcja podmiotu w wybranych obszarach kultury współczesnej”.

Temat pierwszego spotkania **Praca szkoły – szkoła pracy. Zniewolenie wobec wolnego rynku, dr Piotr Stańczyk.**

Pokoje wykładowców

**Zakład Historii Nauki,
Oświaty i Wychowania**

**Kierownik Zakładu:
prof. UG, dr hab.**

Romułd Grzybowski - A 514

prof. UG, dr hab.

Krzysztof Jakubiak - A 507

prof. UG, dr hab. Marcin Tomczak
- A 507

prof. dr hab. Lech Mokrzecki
- A 508

prof. UG, dr hab.

Kazimierz Puchowski - A 508

dr Elżbieta Gorloff - A 511

dr Andrzej Kołakowski - A 511

mgr Anna Paszkowska - A 511

dr Jacek Taraszkiewicz - A 512

dr Krzysztof Nyrek – A 512

mgr Mariusz Brodnicki – A 512

dr Tomasz Maliszewski - A 513

dr Lidia Burzyńska - Wentland
- A 513

**Zakład Patologii Społecznej
i Resocjalizacji**

Kierownik Zakładu:

**prof. dr hab. Henryk Machel
- A 518**

dr Robert Opora - A 501

dr Radosław Breska - A 502

mgr Jolanta Ferszka - A 502

dr Monika Marczak - A 503

dr Justyna Siemionow - A 503

mgr Elżbieta Chęcińska - A 503

Zakład Pedagogiki Ogólnej

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab.

Ewa Rodziewicz - S 513

dr Małgorzata Lewartowska -

Zychowicz - A 520

dr Maria Szczepka - Pustkowska
- A 520

dr Adela Kożyczkowska - A 520

dr Małgorzata Stopikowska

- A 519

mgr Karolina Starego - A 519

mgr Sylwester Zielka - A 519

Pracownia Edukacji Medialnej

Kierownik Pracowni:

dr Grażyna Penkowska - S 414

mgr Damian Muszyński - S 415

mgr Grzegorz Stunża - S 415

mgr Jarosław Jurkowski - S 413

Grzegorz Renk - S 413

Kolejne seminaria:

1 kwietnia, godz. 15.00

dr Małgorzata Cackowska: Polityczne konstruowanie dziecięcej wyobraźni

15 kwietnia, godz. 15.00

prof. UG, dr hab. Mirosław Patalon: Dyskursywność podmiotu teologicznego

29 kwietnia, godz. 15.00

mgr Karolina Starego: Społeczeństwo elit czy społeczeństwo obywatelskie?
Ambiwalencja znaczeń obywatelskości w świadomości nauczycieli WOS

13 maja, godz. 15.00

Prof. UG, dr hab. Lucyna Kopciwicz: Dzień kobiet w mediach - żałoba,
melancholia, śmiech

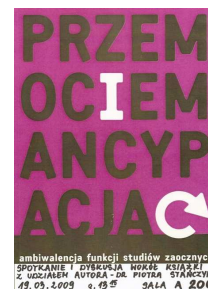
Wszystkie spotkania odbędą się w sali A 207 w budynku Wydziału Nauk
Społecznych UG, ul. Bażyńskiego 4.

źródło: prof. dr hab. Tomasz Szukdlarek

*

19 marca (czwartek), godz. 13.15, sala A 206

KN Didasco zaprasza na spotkanie wokół książki dra
Piotra Stańczyka pt. „Przemoc i Emancypacja -
ambiwalencja funkcji studiów zaocznych”. Dyskusja z
udziałem autora jest kolejnym ze „spotkań wokół”, które
mają na celu wymianę poglądów dotyczących publikacji,
których autorami są pracownicy IP UG.

źródło: KN Didasco, Jarosław Jendza, V rok WEZJA

*

26 marca (czwartek), godz. 13:00, aula A 211

University of Gdańsk Faculty of Social Sciences
Institute of Education

WELCOME

Koen Dekorte

Erasmus Academic Teacher from KHBO our partner in
Bruges, Belgium.

Nasz gość wygłosi wykład w ramach cyklu
wykładów instytutowych. Temat: The Power of
Images. Using moving pictures in teaching - view
and practice.

Departement IW&T

Sylwetkę naszego gościa przedstawiliśmy w numerze 2 Biuletynu IP

www.pedagogika.univ.gda.pl/podstrony/biuletyn/Biuletyn_IP_02_08.pdf

źródło: mgr Maria Kreft

*

Publikacje naukowe...

*

Nakładem Wydawnictwa Impuls ukazała się książka
Paradygmaty współczesnej dydaktyki. Redakcja tytułu
Lucyna Hurlo, Dorota Klus-Stańska, Majka Łojko.

Książka jest próbą rekonstrukcji źródeł teoretycznych i
metodologicznych dydaktyki jako subdyscypliny naukowej.
Poprzez odejście od wąsko instrumentalnego,
uprzątnionego rozumienia dydaktyki jako zbioru
instrukcji dla nauczyciela umożliwia zmianę świadomości dydaktycznej, jej
niejednoznaczność i ideologiczne uwikłania. Autorzy kreślą w niej obraz nie
jednej, ale wielu dydaktyk, często zupełnie odmiennych, skonfliktowanych,
dyskursywnych.

Debata nad paradygmatami współczesnej dydaktyki stwarza, jak się wydaje,
szansę otwarcia przestrzeni dla krytycznej dyskusji w obszarze teorii

Biuletyn IP – nr 2/5/09 - 11.03.2009 r.

Pokoje wykładowców

Zakład Teorii Wychowania

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab. Jan Papież
- A 413

dr Elżbieta Jundziłł - A 412

dr Róża Pawłowska - A 412

dr Piotr Bauć - A 411

mgr Katarzyna Kmita - A 411

mgr Marcin Welenc - A 411

Pracownia Pedagogiki Religii

Kierownik Pracowni:

prof. UG, dr hab.

Mirosław Patalon - S 512

Zakład Pedagogiki Społecznej

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab. Maria Mendel
- S 511

dr Małgorzata Szpunar - S 503

dr Alicja Zbierchowska - S 503

mgr Marcin Boryczko - S 503

mgr Dorota Jaworska - Matys

- S 503

dr Marek Ejsmont - S 504

dr Beata Kosmalska - S 504

dr Jolanta Sokołowska - S 505

dr Jolanta Wojciechowska - S 505

dr Małgorzata Puchowska - S 506

dr Longina Strumska - Cylwik

- S 506

Zakład Wczesnej Edukacji

Kierownik Zakładu:

prof. UG, dr hab.

Dorota Klus-Stańska - S 416

prof. dr hab. Elżbieta Kilińska -

Apanowicz - S 417

prof. dr hab. Ewa Szatan - S 417

dr Dorota Bronk - S 418

dr Alicja Komorowska – Zielony

- S 418

dr Maria

Truszkowska-Wojtkowiak - S 419

dr Anna Wasilewska - S 419

dr Anna Nitecka-Walerych - S 420

mgr Małgorzata Karczmarzyk

- S 420

dr Kazimierz Jędrzejak - S 421

mgr Piotr Kowalczyk - S 421

mgr Maria Kreft - S 422

mgr Karolina Siodmiak - S 422

POKÓJ DLA

DOKTORANTÓW - A 304

źródło:

mgr Karolina Malenda-Raszkiewicz

*

kształcenia, wyjścia z wciąż trwałej w Polsce pułapki nawykowych praktyk edukacyjnych i nawykowego o nich myślenia.

Spis referatów pracowników IP zawartych w książce:

prof. UG, dr hab. Dorota Klus-Stańska - Paradygmaty współczesnej dydaktyki – poszukiwanie kwiatu paproci czy szansa na tożsamość teoretyczno-metodologiczną?

prof. dr hab. Joanna Rutkowiak - Wielość paradygmatów dydaktyki a wspólny mianownik rzeczywistości życia. Ku pytaniom o przekłady międzyparadygmatyczne.

prof. UG, dr hab. Dorota Klus-Stańska - Polska rzeczywistość dydaktyczna – paradygmatyczny taniec św. Wita.

prof. UG, dr hab. Amadeusz Krause - Iluzja dydaktycznej sprawczości – profesjonalizacja niekompetencji.

prof. UG, dr hab. Lucyna Kopciewicz - Wytwarzanie (nie)równości płci w pracy dydaktyczno-wychowawczej szkoły. Pytanie o dydaktykę „rodzajowo-inkluzywną”.

dr Piotr Zamojski - Ideologiczne wymiary procesu kształcenia a zakres problemowy dydaktyki.

dr Jolanta Kruk - Rekonstrukcja zasady pogładowości jako element zmiany paradygmatycznej w dydaktyce.

dr Jolanta Rzeźnicka-Krupa Inny w edukacji – transmisyjne i interpretacyjne podejście do uczenia (się) w kontekście pytań o edukację osób niepełnosprawnych.

dr Ewa Zalewska Teoretyczne i metodologiczne konteksty badań nad podręcznikiem szkolnym w Niemczech: między ujęciem konwencjonalnym a dyskursywno-analitycznym.

dr Maria Groenwald - Nieoczekiwany wynik egzaminu – dlaczego zaskoczył?

dr Anna Wasilewska - O dydaktykę literatury z perspektywy odbiorcy.

mgr Maria Kreft - Edukacja drogą radiową w Zambii jako strategia wyjścia z wykluczenia.

dr Alicja Jurgiel - Nakaz uczenia się przez całe życie – mantra współczesnych andragogów.

źródło: Oficyna Wydawnicza Impuls

*

Nakładem ŻAK Wydawnictwo Akademickie ukazała się również książka *Dokąd zmierza polska szkoła?* Pod red. prof. UG, dr hab. Doroty Klus-Stańskiej, również zawierająca referaty pracowników IP. Szczegółowe jej omówienie w najbliższym Biuletynie IP.

*
Debatowaliśmy...
*

**Uniwersytet zaangażowany – refleksje po debacie
w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego**

Stawiając pytanie o sens istnienia uniwersytetu odwołujemy się niekiedy do kategorii zaangażowania, a jednocześnie stwierdzamy, że owa instytucja powinna zachować neutralność. Zatem, zanim padnie właściwe pytanie debaty – *w co uniwersytet miałby się angażować i wobec czego musi być neutralny*, należy dookreślić kluczową dla dalszych rozważań kategorię czyli zaangażowanie. Niemiecki socjolog Norbert Elias analizując owo pojęcie ustawił je w opozycji do neutralności. W tym sensie uniwersytet byłby zaangażowany albo neutralny. Owa rozłączna alternatywa wydaje się być jednak zbyt wąska dla uchwycenia problemu nad którym debatujemy, dlatego musimy przyjąć, że zaangażowanie jest pewną średnią, znajdującą się pomiędzy fanatyzmem a obojętnością. Takie rozróżnienie, choć być może przybliży nas nieco do istoty sprawy, to jednak stawia nas w obliczu pytania *o jakie zaangażowanie nam idzie*, i dalej – *jak wzniecać owo zaangażowanie*, a także – co chyba najistotniejsze – *jaka jest kondycja współczesnego uniwersytetu w kontekście jego zaangażowania?*

Biorąc pod uwagę tradycyjny katalog celów ideologii wychowania (Herbart), a także klasyfikację interesów konstytuujących poznanie (Habermas) prof. Tomasz Szudlark twierdzi, że każda instytucja edukacyjna jest hybrydą co najmniej czterech, niespójnych ze sobą celów, które określają sens jej działalności.

Pierwszą z nich jest funkcja, którą można określić mianem konserwującej. W tym sensie uniwersytet jest *zawsze* instytucją konserwatywną, gdyż stanowi pamięć kultury. Jeżeli mówimy tu o zaangażowaniu, to polegałoby ono na zaangażowaniu uniwersytetu właśnie w przeszłość, pamiętanie, trwanie społeczeństw oraz projekt kultury rozumianej jako *Bildung*.

Po drugie, uniwersytet powinien stwarzać możliwości rozwoju jednostki. Ludzie zapisując się na studia mogą poszukiwać swoich mistrzów, kontekstów, sytuacji sprzyjających poszukiwaniu sensu własnego życia w odniesieniu do tradycji, wartości kultury, wiedzy – słowem – wszystkiego, co stanowi ponadjednostkową perspektywę, do której zapewne nie mieliby szansy/czasu dojść w trakcie swojego życia na podstawie własnego doświadczenia. Ta funkcja sprzyja po prostu samorealizacji i rozwojowi jednostek, które znalazły się w murach uniwersytetu.

Po trzecie, uniwersytet jest zaangażowany w czysto technologiczne zarządzanie społeczeństwem, zarządzaniem siłą roboczą. Uniwersytet kształci przecież policjantów, urzędników, prokuratorów, inżynierów. Ta funkcja ma wybitnie zawodowy charakter i opiera się na płaszczyźnie kształcenia adaptacyjnego do istniejącego systemu. W tej funkcji uniwersytet jest na usługach systemu, w którym działa.

Czwartą funkcję określić można mianem emancypacyjnej czy krytycznej. Może być ona efektem nadmiaru, swoistego przeteoretyzowania – i w konsekwencji oderwania od aktualnego kontekstu społecznego. Ujmując rzecz nieco inaczej, można powiedzieć, że uczestnicy procesu kształcenia uniwersyteckiego (na dowolnym kierunku) zaznajamiają się z określonymi (i licznymi) teoriami, a następnie oczekują, że świat do owych teorii dorosnie. Inną kwestią jest fakt, iż na niektórych kierunkach (przede wszystkim wydziały nauk społecznych) przekazuje się wiedzę, która ma charakter krytyki społecznej, choć jeszcze raz należy podkreślić, że funkcja krytyczna może się pojawić na każdym kierunku bowiem jest ona niejako efektem nadmiaru wiedzy do pragmatycznie pojmowanych potrzeb konkretnych osób.

Pierwsze trzy funkcje uniwersytetu wskazane powyżej nie budzą większych wątpliwości. Problematiczną wydaje się być natomiast ostatnia z wyliczonych funkcji – funkcja krytyczno-emancypacyjna, a mówiąc precyzyjnie warunek możliwości zaistnienia owej funkcji. Mamy bowiem do czynienia z sytuacją, w której uczestnicy procesu kształcenia na poziomie edukacji wyższej, na skutek przeteoretyzowania odrywają się od doświadczonej rzeczywistości i dzięki temu zyskują pewien dystans, który jest podstawą krytycznego myślenia. Jeśli tak, to każde studia, które nie ograniczają się do kształcenia umiejętności zawodowych (skills), mają potencjał wzbudzania krytycznego myślenia u studentów. Jest to wizja romantyczna, nęcąca, optymistyczna, ale czy realnie występująca?

Wracając jednak do owych funkcji uświęcających sens istnienia uniwersytetu, należy dodać, że określony kontekst społeczny powoduje przesunięcie akcentu między określonymi funkcjami. Zdaniem prof. T. Szudlarka obecnie mamy ewidentnie do czynienia z dominacją dyskursu technologicznego, z dominacją tego, co nazywamy dziś ideologią społeczeństwa wiedzy, ideologią inwestowania w kapitał ludzki. Pozostałe funkcje uniwersytetu pozostają przytłumione przez jeden wielki dyskurs formułujący oczekiwania w stosunku do uniwersytetu jako przedsiębiorstwa produkującego robotników społeczeństwa wiedzy.

Montaż DNA w kadrze uchwyciła Ewa Kranc i grupa animacji zaocznej, sem. IV

Biuletyn IP – nr 2/5/09 - 11.03.2009 r.

W tym kontekście badania studentów przedstawione przez prof. Teresę Bauman i dotyczące różnych sfer uczestnictwa tych osób stanowią mogą empiryczne potwierdzenie tez prezentowanych przez prof. Tomasza Szukdlarka. Wspomniana badaczka wyróżnia trzy sfery uczestnictwa studentów. Są to:

1. Sfera makro, która dotyczy biernego udziału badanych studentów w wyborach parlamentarnych oraz w wyborach do władz samorządowych, a także przynależność do partii politycznych. Wyniki dotyczące tej sfery przedstawiają się następująco: 85% badanych studentów deklaruje udział w wyborach parlamentarnych, 67% w wyborach samorządowych, a 10% deklaruje przynależność do partii politycznych (przy czym należy wspomnieć że badana próba objęła studentów filologii polskiej, pedagogiki, politologii w UG). Spośród tych 10% respondentów, którzy należą do partii politycznych, aż trzy czwarte to studenci politologii.

2. Sfera mezo, która dotyczy udziału badanych na poziomie uczelni. 40% studentów deklaruje udział w wyborach do władz uczelni, lecz jednocześnie 88% nie angażuje się w żadne obszary życia uczelni.

3. Sfera mikro – dotyczy ogólnie pojętej dbałości o własne interesy. Wyniki dotyczące tej sfery przedstawiają się następująco: 84% badanych kończy różnego rodzaju kursy doskonalące, które pozwalają uzyskać dodatkowe kwalifikacje zawodowe.

Z przytaczanych wyżej danych wynika, że studenci najmniej angażują się w życie swojej uczelni, nie czują potrzeby wpływania na to, co się w niej dzieje. Co więcej, są to osoby skupione na sobie, a jeśli się w cokolwiek angażują to przede wszystkim w zdobywanie kolejnych kwalifikacji zawodowych (czy też po prostu kredencjałów), które poprawiają ich lokatę w wyścigu po sukces zawodowy. Z owych wyników można wysnuć jeszcze jedną smutną konstatację. Mianowicie, polscy studenci nie są dojrzałi na tyle aby wziąć odpowiedzialność za coś więcej niż własną karierę, a studia traktują jako miejsce adaptacji do zastanej rzeczywistości niż jej kontestacji.

Prof. T. Bauman dodaje również, iż swoją winę w promocji ekonomicznego wizerunku instytucji uniwersytetu ponoszą media, które marginalnie traktują o jego funkcji emancypacyjnej. Powodem tej sytuacji może być fakt, że studenci oraz media (jak i całe społeczeństwo) dało się uwieść

ideologii gospodarki rynkowej, ideologii ekonomicznego bogacenia się.

Czy zatem mamy do czynienia ze śmiercią uniwersytetu zaangażowanego społecznie i politycznie?

Nie ulega wątpliwości, że instytucji współczesnego uniwersytetu można postawić wiele zarzutów, jednak twierdzenie jakoby był on li tylko producentem proletariatus społeczeństwa wiedzy, pasem transmisyjnym neoliberalnej ideologii byłoby stwierdzeniem po prostu nieprawdziwym. Przeciwno takiej hipotezie przemawiają następujące argumenty:

Po pierwsze, debata, która odbyła się w Gdańsku 19.01.2009 zgromadziła liczne grono osób, którym idea zaangażowanej Universitas nie jest obojętna. Nie można zatem powiedzieć, że środowisko akademickie jest totalnie obojętne na to, co się dzieje wewnątrz i na zewnątrz uniwersytetu. Co więcej, rozmów w trakcie których krytycznie rozmawia się o uniwersytecie odbywa się znacznie więcej, a problemy z jakimi boryka się ta instytucja są przedmiotem naukowych dociekań wielu gdańskich badaczy.

Po drugie, jak wyraziła to jedna ze studentek biorących udział w debacie, uniwersytet może być i *jest* miejscem, w którym dochodzi do jednostkowych rewolucji, co za H. Dąbrowskim można by określić jako dezintegrację pozytywną. Owa rewolucja wzniesiona jest za pośrednictwem negocjacji znaczeń, do jakich dochodzić może w trakcie każdego spotkania w uniwersytecie. W trakcie owych negocjacji role społeczne, normy kulturowe, wzorce zachowań poddawane są redefinicji, co może skutkować zmianą – najpierw na poziomie mikro, a potem zapewne mezo i być może makro.

Debata zorganizowana przez Gdański oddział Krytyki Politycznej oraz Koło Filozoficzno-artystyczne UG odbyła się na Wydziale Nauk Społecznych 19.01.2009, a udział w niej wzięli: prof. Teresa Bauman, Prezydent Gdańska Paweł Adamowicz, prof. Tomasz Szukdlarek, Sławomir Sierakowski, dr Piotr Zamojski oraz liczne grono osób zainteresowanych kondycją współczesnego uniwersytetu.

Jarosław Jendza, V rok WEZJA

*

Sześciolatki bez wizji...

*

Szeroko komentowano - nie tylko w mediach - forum zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Pedagogiczne - Oddział Gdański i IP na które zaprosiliśmy partnerów procesu edukacji. Podczas forum rodzice, nauczyciele, studenci, urzędnicy i akademicy mogli przyjrzeć się sprawie „sześciolatek” z każdej ze stron. Co do jednego zgadzali się wszyscy: brak spójności, dialogu, a nade wszystko wizji uczącego się dziecka. Dziennikarską relację z forum: „Sześciolatki, do (jakiej?) szkoły - start czy falstart” znajdziesz na stronie *Gazety Edukacyjnej dla refleksyjnych pedagogów*

www.gazeta.edu.pl/W_Gdansk_dyskutowano_o_szesciolatkach-98_565-0.html

*

Głos z radia nagrodzony...

*

Miło mi podzielić się z Państwem informacją, że za cykl blisko 100 audycji radiowych „Rodzice na Plusie”, emitowanych w Radiu Plus otrzymałem Nagrodę im. Marii Weryho-Radziwiłłowicz, przyznaną przez miesięcznik „Bliżej Przedszkola”. Radość tym większa, iż Patronka inicjatywy - Maria Weryho-Radziwiłłowicz, pedagog, publicystka, autorka książek dla dzieci oraz podręczników metodycznych, działaczka społeczna - w swej bogatej twórczości literackiej i działalności pedagogicznej, szczególnie miejsce poświęciła dbałości o wysoką jakość edukacji małego dziecka, niezbędnej do pełnego wykorzystania wielkiego potencjału, jaki niesie ze sobą okres dzieciństwa.

Więcej: www.univ.gda.pl/pl/?id_wyd=2954

Piotr Kowalczuk

**Bieżący i archiwalne numery Biuletynu IP
- w wersji elektronicznej - pobierzesz z
www.pedagogika.univ.gda.pl/podstrony/biuletyn.htm**

Wydano na prawach rękopisu do użytku wewnętrznego.

Numer zamknięto 11.03.2009 r.

**Termin nadsyłania materiałów, skarg i polemik do kolejnego wydania upływa
31.03.2009r.**

zebrał Piotr Kowalczuk, kontakt: kowalczuk@post.pl